

בבינה הנקראת כבו"ד שהוא כמנין ל"ב, ובזה הוא סוד 'ובהיכלו כלו אומר כבוד', דהיינו שהבינה שהיא היכל לחכמה יש בה הארת כבו"ד נתיבות חכמה. **וְכֵן אֶתְּכַלִּיל בְּבִרְתָּא, אֶתְקַרִי ל"ב. וּבְגִין דָּא כְּבוֹד לְעִילָא, ל"ב לְתַתָּא** וכאשר ל"ב הנתיבות נכללות במלכות עי"כ המלכות נקראת לב, ומשום כך כינוי כבוד הוא בבינה למעלה וכינוי לב הוא במלכות למטה, וסוד הדבר הוא שבבינה הם לא נפרטים לגמרי מאחר שהחכמה משתתף עימה ובזה היא נקראת רק בשם כבו"ד שאינו מורה על ל"ב אלא רק בדרך רמז ובגימטריא, אמנם המלכות נקראת לב מאחר שבה הל"ב נתיבות הם בפרטות גמורה (רמ"ק).

המלכות כוללת את עשרת הדיברות

וַיִּדְבֶּרֶן אֶת־יְהוָה. חֲמִשׁ בְּלוּחַ חֹדָא, וַחֲמִשׁ בְּלוּחַ תְּנִינָא והנה עשרת הדיברות שניתנו לישראל הם ה' דברות בלוח אחד וה' דברות בלוח שני. **אִיהִי כָּלִיל לֹזֶן, ה' מִכְּתָר עַד גְּבוּרָה. וְה' מַעֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, עַד** (דף נ"ז ע"א) **בְּרִתָּא** והם בסוד עשר ספירות שהמלכות כוללת אותם, כי הנה ה' דברות הראשונות שהם מכתר עד הגבורה וה' דברות השניות שהם מהעמוד האמצעי ת"ת עד הבת שהיא המלכות, את כולם המלכות כוללת. **וְאִינוֹן ה' ה'** ואלו שני לוחות הברית הם סוד אות ה' דבינה ואות ה' דמלכות, דהיינו שבבינה הוא סוד ההתפרטות ולכן מצד הבינה יש במלכות י' דברות באופן של התפרטות, וכן במלכות יש את י' הדברות בדרך כללית בלא התפרטות מצד החכמה המשפיע בה **וְכִי אֵית לְמַלְלָא בְּעֶשְׂרָה פִּיּוֹת. אֶלָּא כָּלִיל לֹזֶן** (רמ"ק).

הלימוד היומי

בַּבֵּת יַחִידָה י' וְאֶת־עֲבִידוֹ כָּל־הוּא חָדָא ומשום כך בודאי נכללים עשרת הדיברות במלכות באחדות אחת, כי אם כל דיבור ודיבור הוא באופן פרטי בפני עצמו ולא בכללות אז יהיה קשה וכי שייך לדבר בעשרה פיות, אלא ודאי כל עשרת הדברות נכללים באחדות אחת בזו הבת היחידה שהיא המלכות ע"י שכוללם האות י' דחכמה ובוזה הם נעשים בה כאחד באחדות אחת [תב] (רמ"ק). **אוֹף הָכִי ו', אֶת־קָרִי קוֹל, וְלֹא אִשֶּׁת־מוֹדְעִין בִּיה, עַד דְּאִשְׁתַּתַּף עַד (ס"א ע"ס) דְּבוּר** והנה כמו שהכח"ב נכללו במצוות 'אנכי ה' אלהיך' גם ז"א שהוא אות ו' נכלל בזה, כי הנה ז"א הנקרא קול הוא לא נודע עד שהוא משתתף עם המלכות הנקראת דיבור, דהיינו שהקול הוא נעלם בלא חיתוך אותיות, ולכן בז"א הדברים נעלמים, עד שהוא משתתף עם המלכות שבה הדיבור בחיתוך אותיות. **וּבְגִין דָּא, (דברים ד) קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים** ומשום כך נאמר 'קול דברים אתם שומעים', דהיינו שאת הקול שומעים ע"י הדברים שהוא סוד דיבור דמלכות.

המלכות היא המצווה השניה של יראת ה' שהיא מצד הגבורה

אִי־הִי פְקוּדָא תְּנִינָא מְסֻטָּא דְּגִבּוּרָה, יִרְאָה בְּחוּשְׁבָן והנה המלכות היא המצווה השניה של יראת ה' שהיא מצד הגבורה המשתתף עמה, ומשום כך ירא"ה הוא כמנין רי"ו שהוא מנין גבור"ה. **וּרְמִיזָא בְּמַלְת בִּרְאשִׁית, יִרְאָה בְּשֵׁת. וְאוֹקְמוּהָ, מֵאן דְּלִית לִיה בְּשֵׁת**

— אור הרשב"י —

[תב] וכדאיתא בספר הבהיר מט ד"א שלא לעשרה מלכים. שמא לא יוכלו לדבר ע"פ אחד יאמרו העולם הואיל והם עשרה מאמרות כתב ביה אנכי וכלל כל העשרה.

הלימוד — היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

פָּנִים, וְדָאֵי דְלֹא עָמְדוּ אֲבָהָתוֹי עַל טוֹרָא דְסִינֵי [תג] ומצוות

היראה רמוזה בתיבת בראשית שהיא נוטריקון ירא בשת, דהיינו שצריך לירוא וליבוש מפניה, וכמו שביארו חז"ל ואמרו שמי שאין לו בשת פנים בודאי לא עמדו אבותיו על הר

סיני.

המלכות היא המצווה השלישית של אהבת ה' שהוא מצד החסד המשפיע במלכות

אִיְהִי פְקוּדָא תְּלִיתָאָה, דְּאֵתְקָרִי אֲהֵבַת חֶסֶד וכן המלכות

היא המצווה השלישית של אהבת ה' שהוא מצד החסד המשפיע במלכות, ועי"כ

המלכות נקראת אהבת חסד. **הָיָא הוּא דְכָתִיב, (ירמיה לא) אֲהֵבַת**

עוֹלָם אֲהֵבְתִּיךָ עַל פֶּן מִשְׁכְּתִיךָ חֶסֶד וזהו מש"כ בפסוק אהבת עולם וגו'. **אֲהֵבָה כְּלִילָא מֵאַבְהֶן, דְּאֵתְקָרִי בְּהוֹן בְּכָל מְכָל כָּל**

והנה המלכות נקראת אהבה כאשר היא כלולה מהאבות שבחג"ת, כאשר הם נוטים לצד

החסד ואז הם משפיעים בה ע"י היסוד שנקרא על ידם בכל מכל כל, דהיינו שבאברהם נאמר

'וה' ברך את אברהם בכל', וביצחק נאמר 'ואוכל מכל', וביעקב נאמר 'יש לי כל'. **וְרָזָא**

דְּמִלָּה, (ירמיה ב) זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהֵבַת כְּלִילְתֶיךָ

ויסוד הדבר הוא מש"כ זכרתי לך חסד וגו' דהיינו שזכרתי לך זכות אבות שהם כלולים

מבחינות של בכל מכל כל בסוד 'כלולתיך'.

[תג] כדאיתא בנדרים דף כ' עמוד א' תניא: לבלתי תחטאו – מלמד שהבושה מביאה לידי בעבור תהיה יראתו על פניכם – זו בושה, יראת חטא; מיכן אמרו: סימן יפה באדם שהוא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

המלכות היא המצווה הרביעית של ייחוד ה' שהוא מצד העמוד האמצעי ת"ת שנקשר במלכות

**וְאִיהִי פְקוּדָא רְבִיעָאָה, יְחִיד, מְסֻרָא דְעֻמּוּדָא
דְּאַמְצָעִיתָא, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל** וכן המלכות היא המצווה

הרביעית של ייחוד ה' שהוא מצד העמוד האמצעי ת"ת שנקשר במלכות, בסוד שמע ישראל דהיינו שמע היא המלכות ישראל הוא הת"ת הקשורים זה בזה (רמ"ק). **וְאִיהִי כ"ה כ"ה אֶתְוּוֹן, עֲמִיה, [תד] בְּשִׁית תִּיבִין, דְּאִינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל** וזו המלכות נקראת כ"ה כאשר היא יחד עם ז"א, ואז בזה יש כ"ה אותיות בו' תיבות של שמע ישראל וגו'. **וּבְגִינָה אִמְר אַבְרָהָם** (בראשית כב) **נִלְכָּה עַד כ"ה וְנִשְׁתַּחֲוָה** ובגלל זה אמר אברהם 'נלכה עד כה ונשתחוה', דהיינו שאין היא נקראת כ"ה אלא רק ע"י הייחוד שבזה הוא נלכה יחד (רמ"ק). **כ"ה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב** וכ"כ עוד 'כה תאמר לבית יעקב', דהיינו שהיא נקראת כ"ה ע"י ייחודה עם בחינת ז"א הנקרא יעקב.

שלימות הייחוד הוא בסוד תיבת אח"ד

**אִיהִי א"ח, עֻמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְאִיהִי ד', שְׁלִימוֹ
דְּיִחּוּדָא דִּילִיָּה, לְאַשְׁלָמָא בִּיה אֶחָד** והנה שלימות

הייחוד הוא בסוד תיבת אח"ד, דהיינו שהעמוד האמצעי ז"א הוא אותיות א"ח וע"כ

ביישן. אחרים אומרים: כל אדם המתבייש לא [תד] הרמ"ק גורם ואיהי כ"ה עמיה, כ"ה אתוון, במהרה הוא חוטא, ומי שאין לו בושת פנים – בשית תבין וכו'. בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000